

Exercici 1

a) ~~comparar~~ El ~~número dels paquets resultants~~ ~~serà~~ el ~~número~~
 ~~$N \leq (P_n + P_{n+1} + \dots + P_{n+N-1})$~~

Els paquets s'aniran col·locant mentre el de sota pugui resistir els paquets de sobre. Ser aquest pes dels que tenim a sobre - el PM del paquet que mirem

$$c) \text{Es-pret} = (P_{n+1} + \dots + P_k) \cap (P_T \leq PM_n)$$

b) En aquest cas seleccionant el paquet, primer el paquet més lleuger tindrem que quan $P > PM$ es pari llavors PM serà el del paquet que mirem en el moment

$$\max(PM, (P_{n+1}, P_k))$$

si $\max = PM$ llavors parem d'apilar

c) No ja que per exemple el paquet més lleuger també podria ser el que aguantés menys pes i al ficar un a sobre que pesés més que l'anterior no seria optimalment pel fet de que a sota de tot també s'hauria de mirar que fos el que aguantés més pes. Així que podem dir que NO és optim.

d) El criteri que proposaria és començar pel que aguanti més pes i tenir el pes més petit en relació. ~~serà~~ sigui, ficaria el paquet amb el ratio P/PM a sota i aniria apilant.

$$\text{ex} \quad \begin{array}{cc} 1/3 & 0 \quad 4/13 \\ \parallel & \\ 0,33 & \end{array}$$

0,3
↓ seria millor.
0

Apart d'això si R tingués el mateix ratio ficaria el paquet amb més PM a sota.

Exercici 2

```
a) int Recursio(int N, int direccioN, int C[], peces, int C1[], C2[], C3[],
combinacio) {
    int compt = 0;
    if (N == 0) {
        return Min(combinacio [N][N-1][direccioN][combinacio [N][N-1]
    }
    else if (N == 0) {
        compt = Recursio(N+1)
        return 0
    }
}
```

Utilitzarem una matriu $M \times M$ on M és el nombre de peces a col·locar i ho

```
else {
    compt = Min(Recursio(N+1, 0, int peces, combinacio),
    Recursio(N+1, 0, peces, combinacio))
}
return compt;
```

b) Utilitzarem una taula amb 3 paràmetres, 1 per led número de peça, 1 per la direcció que està i l'altre el número de posició en que es coloca.

per poder reconstruir només necessitem una taula amb la peça i la direcció que estigui ordenat de últim a colocar i primer.

Exercici 3

a)

En aquest cas al tenir un grafe poc dens, però tenim un nombre semblant de vertex i arestes utilitzarem l'implementació amb ~~matrícula~~ cues de prioritats ja que aquesta depèn tan del nombre de vertex com d'arestes i en aquest cas que no tenim un nombre d'arestes molt gran és l'ideal.

exemple:

$$V = 5$$

si utilitzem cues de prioritats $\rightarrow 8 \cdot \log 5 \approx 5,6$

$$E = 8$$

si s'utilitza un amb matriu d'adjacència $\rightarrow 5^2 = 25$

b)

aquest es el cas contrari, mateixos vertex però molts més arestes. En aquest cas implementarem per matriu d'adjacència ja que depèn únicament dels vertex que tingui el graf en ~~el cas~~ aquell cas concret:

exemple:

$$V = 5$$

si utilitzem matriu d'adjacència $\rightarrow 5^2 = 25$

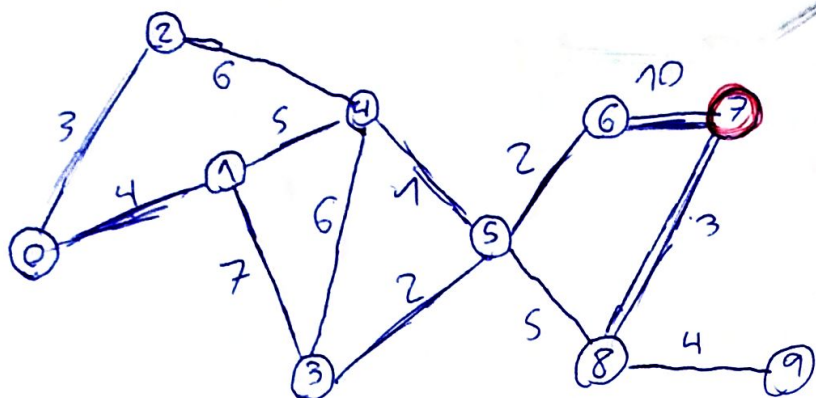
$$E = 200$$

si utilitzem cues de prio $\rightarrow 200 \cdot \log 5 \approx 139,8$

Exercici 4

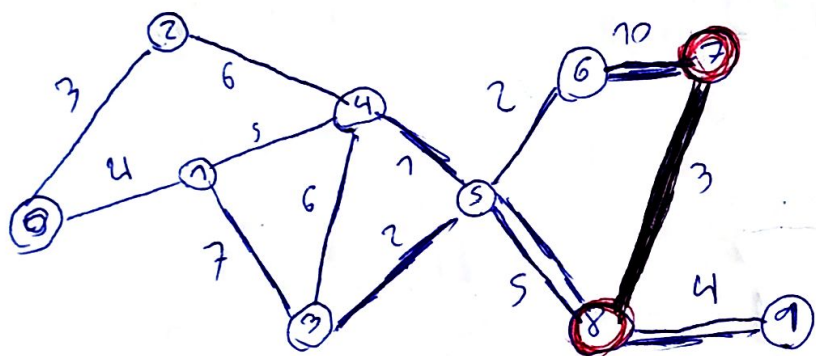
Estat inicial:

- graf principal
- vertex en el MST
- arista dintre el MST
- possible arista

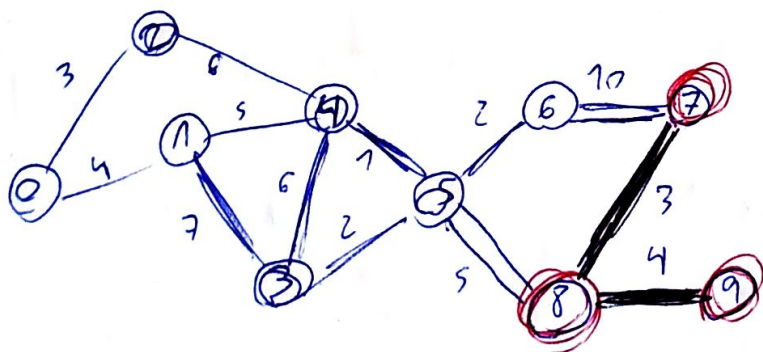
No vist: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 9
 En el graf: 6, 8
 En l'arbre MST: ~~7~~

1:

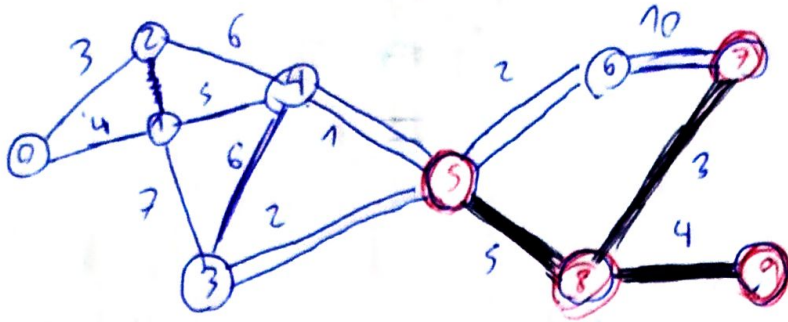
No vist: 0, 1, 2, 3, 4, 9
 En el graf: 5, 6, 9
 En el MST: 7, 8

2:

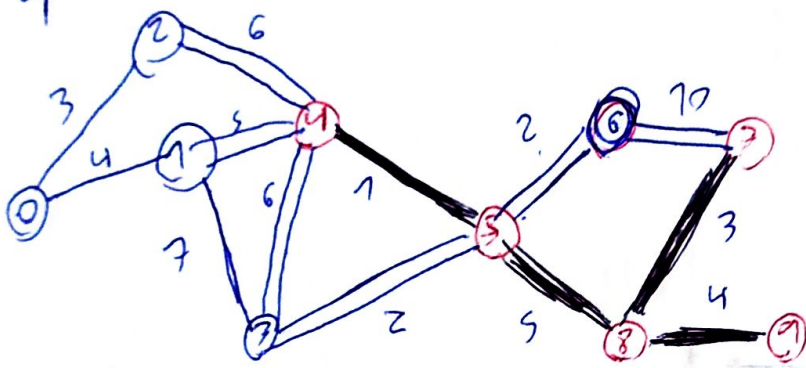
No vist: 0, 1, 2, 3, 4
 En el graf: 5, 6
 En el MST: 7, 8, 9

3.

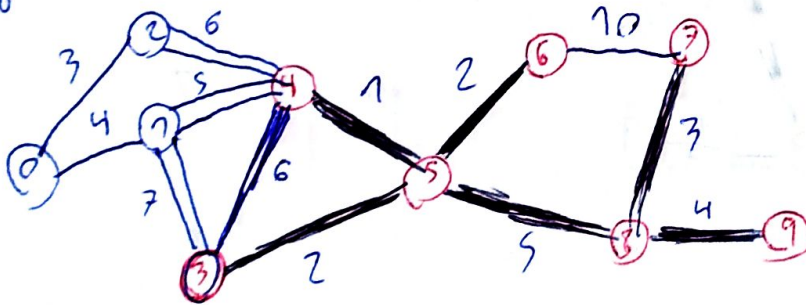
No vist: 0, 1, 2
 En el graf: 3, 4, 6
 En el MST: 5, 7, 8, 9

4

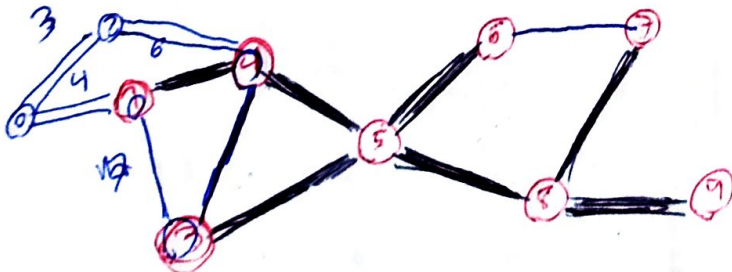
No vist = 0
 En el graf: 1, 2, 3, 6
 En el MST: 4, 5, 7, 8, 9

6

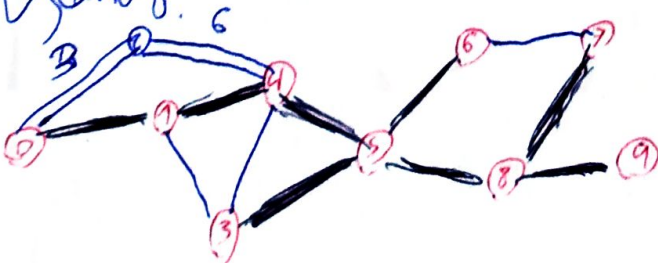
No vis = 0
 En el graf: 1, 2
 En el MST: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

7

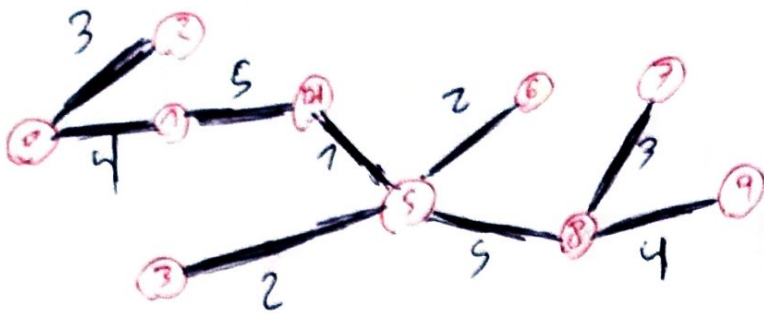
No vist: Null
 En el graf: 0, 2
 En el MST: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

8. graf 8.

No vist: Null
 En el graf: 0
 En el MST: 0, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

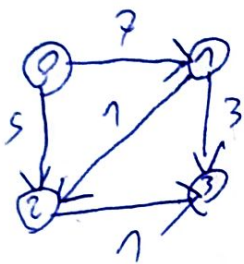
Estad final. ~~19~~

No visit a Null
 En el Graph: Null
 En el MST: 0,1,2,3,4,5,6,7,8,9

Exercici 5

Estad inicial

	0	1	2	3
0	0	7	5	∞
1	∞	0	1	3
2	∞	∞	0	1
3	∞	∞	∞	0

n=1

	0	1	2	3
0	0	7	5	∞
1	∞	0	1	
2	∞		0	
3	∞			0

n=2

	0	1	2	3
0	0	7	5	∞
1	∞	0	1	3
2	∞	∞	0	1
3	∞	∞	0	0

n=3

	0	1	2	3
0	0	7	5	10
1	∞	0	1	3
2	∞	∞	0	1
3	∞	∞	∞	0

n=4

	0	1	2	3
0	0	7	5	10
1	∞	0	1	3
2	∞	∞	0	1
3	∞	∞	∞	0

apartat b)

Waldri canvi de pes aquí voldria dir que amb les
visibilitats que tenim a $n=4$ podríem arribar de 3 a 2
o podríem arribar més ràpid en el cas de que hi poguessim
arribar prèviament;

Exercici 6

1. Que en cada torn has de realitzar 2 moviments, que hi ha moltes més possibilitats per tirar ja que pots escollir moure un de les 4 reines, en més d'una direcció i més d'una casella a l'hora. per tant en cada elecció del començament tenim 8 opcions on tirar i amb les amazones com a mínim 6×8 ~~caselles~~ costats lliures x passos que podria donar per moviment. també haurém d'afegir la dificultat a cada moviment de haver de bloquejar una casella lliure del tauler

2. L'heurística que vaig fer servir era simplement valorar les caselles a les que tenia accés cada reina. per exemple:

X	X	X	X	X
3	3	X	3	3
4	5	A	5	5
X	5	5	5	4
1	X	3	X	2

En aquest cas

li fico un valor a cada casella que és el nombre de caselles buides que té al voltant. Amb això faig suma del valor de la casella que pugui arribar l'amazona en un ~~moviment~~ moviment dividit per com està de lluny

per aquest A tindriem que $h(A) = 32/1 + 15/2 = 39$

3. Vaig implementar també una ~~red~~ Alpha-Beta

4. És pot utilitzar per a guardar els taulers ja calculats i així no haver de repetir si el tornem a trobar. Jo no ho vaig implementar.

5. Rapidesa ja que al principi pot tardar un munt a calcular cada casella possible i al anar-se reduint redueix dràsticament el temps de processament al final. A més com més petit el tauler més petits els valors que cal calcular i més propius a una heurística realista.